

Do wszystkich Zrzeszeń Emerytów Państwowych Województwa Krakowskiego

Intencją Rządu jest organizacja wszystkich zawodów w Związki, których zadaniem jest obrona interesów materialnych i moralnych członków oraz wdów i sierot po nich. Temu ogólnemu imperatywowi podlegają także emeryci państwowi, samorządowi i wojskowi. Na tych podstawach zorganizowany został i zatwierdzony przez właściwe władze Związek Emerytów na Województwo Krakowskie, mający swoją siedzibę przy ul. Grodzkiej Nr 39 I p. w Krakowie.

W wielu miastach powiatowych i mniejszych miejscowościach Województwa Krakowskiego istnieje cały szereg Zrzeszeń Emerytalnych, bądź już zarejestrowanych, bądź też zgłoszonych do zarejestrowania. O ile które z tych Zrzeszeń nie zgłosiły jeszcze statutu do zatwierdzenia, winny to bezzwłocznie uczynić przez wniesienie w myśl art. 12 i nast. Rozp. Prez. R. P. z dnia 27. 10. 1932, Nr. Dz. U. R. P. 94, poz. 808 do odnośnego Starostwa Powiatowego podania o zatwierdzenie statutu. (Wzór takiego statutu możemy dostarczyć na żądanie).

Równocześnie zawiadamiamy, że od 1 marca b. r. założyliśmy w Krakowie Wojewódzką Spółdzielnię Emerytów Państwowych „Samopomoc”, która otrzymała już znacniejszą subwencję, a celem jej jest podniesienie gospodarcze swych członków, przedstawione w dołączonym statucie szczegółowiej. Spółdzielnia urzęduje w tym samym lokalu, co Związek Okręgowy Emerytów, tj. przy ul. Grodzkiej 39 I piętro w Krakowie.

Wszystkie Związki tak zarejestrowane jak i niezarejestrowane zechcą we własnym interesie nadesłać dla celów ewidencyjnych tak Związkowi Emerytów jak i Spółdzielni możliwie najrychlej imienny wykaz swych członków pod powyższym adresem.

Ponadto prosimy o wybór z pośród swych członków 3 mężów zaufania (możliwie właścicieli nieruchomości), którzyby dawali gwarancję za dostarczone im w najbliższym czasie towary tekstyl-

ne lub inne towary codziennego zapotrzebowania na krótkotrwały kredyt i byli odpowiedzialni za całość przeprowadzanych transakcji pieniężnych na ich terenie.

Na kosztą związane z administracją i wyjazdami do Krakowa mogą Związki dobić do ceny kupna podanej przez Spółdzielnię, najwyżej 15%, z którego Zarząd względnie wybrani mężowie zaufania będą mieli prawo pokryć wynagrodzenia w 2/3 częściach dla biorących udział w pracy, a 1/3 przelewają do kas Związku.

Zarząd lub mężowie zaufania winni zająć się zachęceniem do wpisywania się na członków Spółdzielni Wojewódzkiej emerytów, wdów i sierot po tychże pozostałych i odprowadzić wpłacone przez nich kwoty do Kasy Spółdzielni na jej konto Nr 3442 do Komun. Kasy Oszcz. pow. krakowskiego w Krakowie.

Zaznacza się, że tylko członkowie Spółdzielni mają prawo do otrzymywania pożyczek i zakupu towaru po cenach własnych znacznie niższych od rynkowych.

Wpis do Spółdzielni wynosi 50.— zł, jeden udział obowiązkowy wynosi 500.— zł, płatny w 4-ech równych ratach kwartalnych (vide dołączony statut).

Przy wpisie kandydat winien podpisać własnoręcznie deklarację należycie wypełnioną.

Deklarację należy sporządzić i podpisać według dołączonego wzoru w formie maszynopisu lub zamówić u nas za zwrotem kosztów, druku i przesyłki.

Po wypełnieniu wyżej wymienionych wymagań będziemy informowali każdorazowo członków w miarę postępu prac już to zbiorowo, już to indywidualnie przy nasuwających się wątpliwościach w różnych konkretnych wypadkach, względnie przez czasopismo związkowe „Emeryt”.

„Spółdzielnia Oszcz.-Poż. Emerytów Państwowych” „Samopomoc” z. o. o. w Krakowie.

(—) Porębski

(—) Bielewicz

Ustawy emerytalne państw europejskich

Opisując w poprzednich numerach rozwój problemu emerytalnego w Polsce i możliwość jego rozwiązania, zapowiedzieliśmy przytoczenie przykładów, w jaki sposób zagadnienie emerytalne rozwiązane zostało w innych państwach europejskich. — Przystudiowanie tych przykładów jest wskazane dla Czytelników, interesujących się specjalnie unormowaniem zaopatrzenia na starość funkcjonariuszów państwowych, zwłaszcza, że w najbliższym czasie będziemy dyskutowali w Polsce nad nowymi przepisami emerytalnymi. Jako pierwszy przykład podajemy wyciąg z ustawy emerytalnej obowiązującej we Francji:

Funkcjonariusze i urzędnicy cywilni

Według art. 1. francuskiej ustawy emerytalnej przeisy tej ustawy odnoszą się do funkcjonariuszów cywilnych, urzędników i pracowników administracji państwowej, zakładów państwowych,

do zawodowych wojskowych i marynarzy na lądzie i morzu, do personelu cywilnego przy władzach wojskowych oraz do wdów i sierot po nich.

Art. 2. Emerytura tak cywilna jak i wojskowa oparte są na przeciętnej poborów, płac i uposażeń, pobieranych przez emeryta w ostatnich trzech latach służby czynnej.

Minimum emerytury przyznanej z tytułu starszeństwa służbowego wynosi w zasadzie połowę poborów w czynnej służbie danego stopnia służbowego. Minimum to może być podwyższone do 3/5.

Na wypadek większej ilości lat służby aniżeli wymaganej do osiągnięcia prawa do zaopatrzenia emerytalnego, podwyższa się minimum emerytury o 1/60 część poborów za każdy rok służby dla funkcjonariuszów kategorii „sedentaire”, tj. pełniących służbę stale w jednym miejscu o 1/50